

Jamen naturfaget, som det er i dag, er noget af det mest almendannende, der findes inden for det naturfaglige. Og putter man matematik ind, som kan være fornuftigt ud fra mange betragtninger, så kan det da ikke være ud fra en almendannende betragtning. Så er det ud fra, at man ønsker at styrke fagligheden, og det kan man selvfølgelig også gå ind for.

Vi synes også, at fagligheden er vigtig, jeg var bare ikke helt opmærksom på, at Enhedslisten lagde så megen vægt på fagligheden i gymnasieuddannelsen, at den skulle styrkes specielt. Men det synes jeg også er i orden, at man har det synspunkt.

Og så vil jeg også på samme måde som den socialdemokratiske ordfører godt have lidt udbytte, hvordan man sikrer, at man – hvis man får matematik C ind – ikke øger elevernes arbejdsbyrde, og så samtidig ikke svækker andre fag, f.eks. almendannende fag.

Hr. Søren Kolstrup har jo, som jeg selv, erfaring med gymnasiet. Jeg synes, det lyder som en vanskelighed, som hr. Søren Kolstrup skal bidrage til at løse ude i det virkelige liv på et tidspunkt, hvor hr. Søren Kolstrup måske vender tilbage til sit civile liv i stedet for at være lovgiver herinde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Er hr. Søren Kolstrup ikke enig med mig i, at der også er noget, der hedder arbejdsbyrde, efter at man har taget studentereksamen, og at det er en urimelig ting for mange af de sproglige studerende, at de opdager, at de faktisk er gået ind i en blindgyde, at de pludselig skal have en arbejdsbyrde, nemlig at de skal tage C-niveau, som de ikke havde regnet med?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hr. Aage Frandsen foresøger at opstille en modsætning mellem det faglige og det almene. Det beklager jeg meget. Det synes jeg er en dårlig idé. Tværtimod er der behov for at se, om fagligheden kan forenes med det almene. Og det er også derfor, at vi i den flertalsindstilling, der ligger i betænkningen, peger på, hvordan man både kan styrke et C-niveau og samtidig en særlig fagdidaktik for matematik, hvor man forbinde matematikken med andre fag. Og jeg håber, at hr. Aage Frandsen har den generelle opfattelse, at de to størrelser ikke står i en eller anden logisk modsætning til hinanden. Det er det ene.

Det andet spørgsmål gælder både hr. Aage Frandsen og hr. Thomas Adelskov, der er meget optaget af C-niveauet: Jeg tror, at det spørgsmål, som hr. Thomas Adelskov og hr. Aage Frandsen rejser, bunder i den opfattelse, at C-niveauet om ikke er gudgivet, så er det et eller andet, der tager udgangspunkt i noget meget absolut. F.eks. kunne man tænke sig, at det tog udgangspunkt i model II, f.eks. kunne det tænkes at tage udgangspunkt i noget, man kender.

Min pointe er, at C-niveauet skal lægges sådan til rette, at det ikke virker som en samlet byrde. Men så kunne hr. Thomas Adelskov jo komme springende op og spørge: Ja, tak, men jeg vil have svar på antal timer, og jeg vil have svar på antal sider. Og der er det klart, at hvis den her indstilling skal gå igennem, jamen så er konsekvensen – det må jeg jo sige – at der er forskellige former for C-niveau. Men jeg og Enhedslisten er så optaget af at styrke det almene niveau, og vi er så optaget af, at disse sproglige får et C-niveau, at vi mener, at der allerede i dag findes forskellige former for C-niveau. Det er den offentlige hemmelighed.

C-niveauet kan defineres som noget meget, meget stærkt, der nærmer sig andre niveauer, men det kan også defineres som noget, der giver en mere almen baggrund.

Til det sidste spørgsmål, der blev rejst af Venstres ordfører: Jamen jeg kan bekræfte, at fidusen ved at stemme for det her netop er, at man får reduceret antallet af supplerende prøver og dermed får reduceret den samlede arbejdsbyrde set over et livsforløb.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg bliver altså nødt til at sige, at når vi laver beslutningsforslag eller lovforslag og vedtager dem i Folketinget, så er det vel ud fra en forudsætning om, at de både er forståelige for almindelige mennesker, for folketingsmedlemmer og for ministre, og nu har jeg bedt hr. Søren Kolstrup om at give ministeren en vejledning i, hvordan det her beslutningsforslag skal føres ud i livet. Det får vi ikke. Vi får nogle »man kunne tænke sig«, »f.eks.« og »måske«, og det viser sig jo ganske tydeligt, at flertallet i denne her sag jo slet ikke er enige om, hvordan det skal føres ud i livet. Man stiller altså ikke ministeren i nogen særlig nem situation.

Lad mig lige spørge til sidst: Vil det beslutningsforslag betyde, at ministeren kan vente med at foretage en reform af gymnasiets fagræk-